

Natten før jul

C.C. Moore (1822). Ukendt oversætter

Det var natten før julen og alting var tyst,
kun månen var oppe og skinnede lyst
og strømperne hang ved den slukkede pejs
og håbede Nikolaus var undervejs.

Mens børnene lå under dynen og sov
og drømte om gaver, om slik og om sjov
og mor også lige var gået til ro
og standuret ude i gangen slog 2.

Med ét lød der støjen og råben i staden,
jeg løb hen til ruden og så ud på gaden,
hvor månen den kasted' sin sølvglans på sneen,
der daled' livsaligt som sukker fra skeen.

Og tænk hvad jeg så, lige der midt på himlen
en kane med rensdyr i snefnuggevrimmelen
og kusken var lille og munter og kvik
jeg tænkte, at det må vist være Sankt Nick.

Han fløjted' og råbte så hæst som en ravn
og kaldte hver enkelt af dyrene ved navn
kom Danser, kom Springer, kom Rudolf og Smarte
kom Amor og Lynild og Torden og Sarte.

Til taget, til taget, ja der skal vi op!
Afsted nu, afsted nu og rolig og stop!

Og opad det gik, som med magiske kræfter
et rensdyr ad gangen og Nikolaus efter
med kane helt proppet af bamser og dukker,
med bolde og toppe og hjerter af sukker.

Nu hørte jeg hovslag, der ramte vort tag
og en skrabende lyd fra vort skorstensbeslag.
Jeg vendte mig om for at kigge engang
og så da Sankt Nicklas fra ildstedet sprang.

Så snavset og sribet af aske og sod
og klædt helt i pelstøj fra hue til fod.
Med legetøj gemt i sin bugnende sæk,
han løb over gulvet så væver og kæk.
Med øjne der stråled' og håret der flød
med struttende kinder og næsen så rød.
Det varmeste smil om hans mund ku man se
og skægget var hvidt som den hvideste sne.

Hans mave var rund og gyngede lidt,
hver gang han lo og det gjorde han tit.
Så rar og gemytlig og morsom han var,
at jeg måtte le, og han smilte til svar.

Han blinked' med øjet i samme sekund
da vidste jeg, han ikke ville mig ondt.
Han sagde dog intet, men skyndte sig hen
for at fylde vore strømper igen og igen.

Så lagde han en finger på næsen og bum,
så var han forsvundet, den vej som han kom.
Han sprang op i kane og rykked' i tømme
og fløj så af sted gennem snehvirvelstrømmen.

Han råbte dog til mig, idet de tog fat,
en glædelig jul til Jer alle – godnat!